

TALLINNA POLÜTEHNIIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 30 (1072)

Reede, 29. oktoober 1982

XXXIV aastakäik

PARTEI-KOMITEES

21. oktoobril

* NLKP liikmeiks võeti vastu ELKNÜ TPI Komitee sekretäri asetäitja Eduard Saul, automaatikateaduskonna lõpetanu Tiit Ling, ehitusteaduskonna V kursuse üliõpilane Enn Vaher, mäekateedri juhataja Veljo Lauringson, autokateedri juhataja Rein Sillat, mehaanikateaduskonna IV kursuse üliõpilane Ain Pert, energeetikateaduskonna IV kursuse üliõpilane Larissa Maslennikova.

* NLKP liikmekandidaatideks võeti vastu teadusliku kommunistliku kateedri assistent Georg Sootla, ehitusteaduskonna V kursuse üliõpilane Andrus Aavik, keemiateaduskonna IV kursuse üliõpilane Aleksander Peterson ja keemiateaduskonna V kursuse üliõpilane Georgi Kalbin.

* Ettevalmistustest Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 65. aastapäeva tähistamiseks instituudis andis informatsiooni J. Toomaspoeg.

* Sotsialistliku omandi hoidmisest instituudi auditoriumides rääkisid V. Arhangelski, E. Tearo ja H. Eesmaa.

* Rahvakontrolli peagrupi tööst 1982. a. esimesel poolaastal andis aru L. Varik. Kinnitati teise poolaasta tööplaan.

ENSV KÕRG- JA KESKERI-HARIDUSE MINISTRI KÄSKKIRI

EÜE aktivistide autasustamise kohta.

Aktiivse osavõtu eest EÜE-82 tööperioodi läbiviimisel autasustan alljärgnevaid EÜE aktiviste ministri aukirjaga, sealhulgas TPI-st:

INDREK VENE, Moonaküla rühma meister, TPI üliõpilane;

PEEP SÜRJE, Tjumeni oblasti Pimi rühma komandör, TPI vanemõpetaja;

TIIT METSVAHI, Tjumeni oblasti Pimi rühma komandöri asetäitja, TPI vanemõpetaja. Minister I. Nuut

ÜLIÕPILASED TEADUSTÖÖLE!

ÜLIÕPILASTE TÄPPISTEADUS-ALASTE REFERATIIVSETE TEADUSLIKE TÕUDE KONKURSI JUHEND

Konkursi eesmärgiks on üliõpilaste teadmiste süvendamine ja kirjanduse iseseisva läbitöötamise oskuse omandamine täppisteadustes. Konkursist võivad osa võtta kõik instituudi käesoleva õppeaasta I, II ja III kursuse üliõpilased nii päevasest, õhtusest kui kaugõppe-teaduskonnast. Esitatavad nõuded. Konkursitööd võib kirjutada ainult žürii poolt väljakuulutatud teemadel. Teemad esitatakse matemaatika, majandusma-

29. OKTOOBER – KOMMUNISTLIKU NOORSOÜHINGU SÜNNIPÄEV

temaatika, füüsika, teoreetilise mehaanika, ehitusmehaanika, graafika ja anorgaanilise keemia kateedrite poolt. Iga ülalnimetatud kateeder määrab igale teemale konsultandi, kelle poole on üliõpilastel võimalik pöörduda teema käsitlemise meetodi- ja kirjanduse valiku küsimustes.

Konkursitöodes ei nõuta autorilt uusi teadustulemusi, küll aga teaduskirjanduse läbitöötamisel teema märksa sügavamalt käsitlemist, kui seda näevad ette kehtivad õppeprogrammid.

Tööd vormistatakse kas masinakirjas või selgesti loetavas käekirjas, soovitatav maht mitte üle 30 masinakirjalehekülje.

Esitamise tähtajaks on 4. aprill 1983. Tööd esitatakse UTU Nõukogule (3-313) ühes eksemplaris eesti või vene keeles koos kasutatud kirjanduse loeteluga, mis peab olema vormistatud vastavalt riiklikele standarditele (ГОСТ-19600-74).

Töö tiitellehel peab olema märgitud instituudi ja teema esitanud ka-

On täiesti tavaline teisipäev meie instituudi komsomolikomitees. Sekretäri ruumi ja arvestussektori toa ukseid käivad kinni-lahti, ikka on tulijaid: infot saama, küsima, vestlema.

Komsomolisekretäri Urmas Hiire juures on parasjagu tööprobleeme arutamas asesekretär Aleksander Gridtšin ja AV-58 tydeng Igor Patašvili. Kohekohe läheb uks lahti ja lävele ilmub teine asesekretär Eduard Saul, kiirelt astumise hoog veel sees. Eelseisvate üliõpilaspäevade kava mõned punktid ootavad kohe läbi arutamist. Paberileht diplomaadist ja... See hetk ongi jäänud meie fotograafi Sven Arbeti objektiivile ette. Niisiis vasakult: meie komsomolisekretär Urmas Hiire, tema asetäitja Aleksander Gridtšin, Igor Patašvili ja komsomolisekretäri asetäitja Eduard Saul.

Kõrvaltoas, arvestussektori ruumis käib päris igapäevane tegevus: komsomoli arvele võtmine ja sealt maha arvestamine. Iga õppeaasta alguse kiireim aeg on tänava juha möödas, enamuse esimese kursuse kommunistlikest noortest on oma komsomolidokumentid õigeaegselt arvestussektorisse toonud ja kuuluvad nüüd meie ligi 5000-liikmelisse komsomoliorganisatsiooni.

Fotole jäid arvestussektori juhataja Ene Andre (paremal) ja statistik Eve Lindeberg.

Oli täiesti tavaline töökas teisipäev meie komsomolikomitees.

Täna, 29. oktoobril tähistame komsomoli sünnipäeva.

teedri nimetus, töö pealkiri, autori märgusõna ja töö valmistamise aasta. Koos tööga tuleb esitada sama märgusõnaga varustatud kinnine ümbrik andmetega autori ees- ja perekonnanime, õpperühma ja juhendaja kohta.

Tööde hindamiseks määravad matemaatika, füüsika, teoreetilise mehaanika, ehitusmehaanika, graafika ja anorgaanilise keemia kateedrite juhatajad kateedrite õppejõududest

Järg 4. lk.

KES KUS MIS

MARKSISMI-LENINISMI ÜLIKOO LIS

27. oktoobril pidas I kursusele loengu teaduslikust maailmavaadetest ja moraalist dots. A. Nobel. Filosoofiakandidaat I. Aindre rääkis arenenud sotsialistliku ühiskonna sotsiaalsest struktuurist. II kursusele esines prof. V. Koslov loenguga teaduse ja tehnika revolutsioonist ning sotsialistliku tootmise arengust. Seminari teemaks oli V. I. Lenini teos «Pahempoolsuse lastehaigus» kommunismis, XX sajandi kommunistlik liikumine.

PÄEVAKORRAS TOITLUS-PROGRAMM

Kõlmapäeval, 27. oktoobril esines poliitinformaatoritele ENSV Plaanikomitee põllumajandusosakonna juhataja A. Tõnissoo. Loengu teemaks oli toitlusprogramm.

ÜHISKONDLIKE LIKLUS-INSPEKTORITE KURSUS

Ühiskondlike erialade teaduskonnas alustas tegevust ühiskondlike liiklusinspektorite kursus. 27. oktoobril kõneles sissejuhatavalt Tallinna Linna Autoinspeksiooni ülema asetäitja miilitsapolkovnik A. Kauge.

REZISSÖÜR ILJA AVERBAHH

oli vaatajatega kohtumas filmiklubi teisipäevaõhtul. Näidati ka tema filmi «Hää!». Üritus kuulus saria «NSV Liit 60».

Möödunud reedel ja laupäeval vaatasid klubi liikmed mitut uut filmiprogrammi.

PUULÕIGE LÄBI AEGADE

oli neljapäevase loengu teemaks kujutatava kunsti rahvaülikoolis. Lektor oli J. Hain.

TOIDUKURSUSED

Neljapäeval alustas tööd kodunduse (toiduvalmistamise) kursuse naistudengile. Juhendajaks Tallinna Kaubastute Valitsuse juhataja asetäitja Ivi Annok. Ka see ettevõtmine kuulub ühiskondlike erialade teaduskonda.

TEADUSKONNAD TÄHISTAVAD KODUMAA SÜNNIPÄEVA

Eelmises lehes ilmus meil kirjutis majandusteaduskonna Usbeki-õhtust Glehni lossis 29. septembril. Vahepeal on olnud veel järgmised üritused: 21. oktoobril keemikute Leedu-õhtu ja eile, 28. oktoobril ehitusteaduskonna Valgevene-õhtu. Kõik sarjas «NSV Liit 60».

MÄESUUSATAMISE

seksiooni avakoosolek oli 20. oktoobril. Osaleda võisid ja võivad veel edaspidigi igal tasemel entusiastid.

TÄNA TANTSIB «KULJUS»

aulas kell 16.00. Reisisuljed. Slaidid. Tasuta.

INFOPÄEV ELEKTROTEHNIKA JA ENERGEETIKA SPETSIALISTIDELE

Teadusraamatukogu üldlugemissaalis Ehitajate tee 5 on 4. ja 5. novembril kella 9.00 – 22.00 avatud elektrotehnika- ja energeetikaalase kirjanduse näitus. Välja pannakse 1980. aastast kuni 1982. aastani ilmunud kodu- ja välismaised raamatud, ajakirjad, tehnikakirjanduse erialaadid ning bibliograafiavahendid.

4. novembril kell 14 tutvustatakse väljapandud kirjandust, raamatukogu kasutamise võimalusi ja kompeteerimise põhimõtteid.

Huvipakkuvate raamatute vahele saab panna soovisedelid. Ootame aktiivset osavõttu!

Teadusraamatukogu

MEIE KOOSTÖÖ SAKSA DV PÖLLUMAJANDUSTEADLASTEGA

Meie laudade uurimistööd kinnitavad et loomade tootlikkust soodustava laudakliima loomiseks on esimeses etapis vaja läbi viia soojapidavust ja õhustuse seadmete võimsust, kasutada õhustamiseks looduslikku tõmmet ja ruumi kohta ainult üht lämbekorraldat. Uurimistulemiste vastavõttes olevat SDV teadlased prof. G. Hutchenreuther ja dr. W. Anton. Need teadlased käivad ka kohapeal tutvustamas meie laudade õhustusseadmetega ja nende umberehitamistulemiste tutvustasid SDV teadlased prof. G. Hutchenreuther ja dr. W. Anton. Need teadlased käivad ka kohapeal tutvustamas meie laudade õhustusseadmetega ja nende umberehitamistulemiste tutvustasid SDV teadlased prof. G. Hutchenreuther ja dr. W. Anton. Need teadlased käivad ka kohapeal tutvustamas meie laudade õhustusseadmetega ja nende umberehitamistulemiste tutvustasid SDV teadlased prof. G. Hutchenreuther ja dr. W. Anton.

rale selgitustööle üldiselt aeglaselt. Majandite juhid olid viisid loobuma vanadest harjunud seadmetest, idast tulevate uuendussoovituste puhul eelistasid umberehitusele omanike kogemuste araabimist. Järsu pöörde suhtumises ja huviarutuses töid Udestedti suurlauda praktikakogemused. 4700 m² laut mahutab 1800 nuumpulli massiga 200 kuni 450 kg. See on ligi kolm korda kõrgem tihedus kui tavalises laudas ja saab ka õhustamisel raskema ülesande. Üksi loomadel tuleb veeauru hulk on ümmarguselt 600 kg tunnis (14 tonni ööpäevas), mis tuleb järgitult kõrvaldada õhustuse teel. On vaja vahetada kuni 250 000 m³ õhku tunnis. Lauda projektis oli ette nähtud sundõhustus 70 elektrimootoriga. Selle lahendi lükkas loo-

dusliku korstenõhustuse kasuks ümber dr. Anton, toetudes TPI uurimustele. Õhustuskorstna vajalikuks suuruseks andsid arvutused 30 m², kui korstna kõrgus on 8 m üle laudalae. Selline — rekordsuur — ongi ehitatud korsten.

Hoone võeti kasutusse 1980. aasta sügisel. Alates 1981. a. algusest jälgib laudas soojust, niiskust ja gaaside sisaldust Bad Langensalza loomatervis- hoiu instituut. Nende hinnang on: «Üksikkorstnaga õhustus on 1800 nuumpulli mahutava Udestedti lauda sisekliima nõuded lahendanud optimaalselt. Eriti hinnatav on laudas liigse niiskuse kõrvaldamine.»

Ligemalt hindab lauda SDV ajakiri «Melloration und Landwirtschaftsbau» nr. 2, 1982, kus loetletakse laudale järgmised paremused:

1. Säät investeeringus 187 000 marka.
2. Jäid alles väärtuslikud elemendid nagu seda on elektrimootorid.
3. Iga-aastane energia sääst 170 000 kWh.
4. Jäid ära 70-ne elektrimootori küllaltki kõrge igaaastase hooldamiskulud.
5. Õhustuskorstna praktiliselt piiramatu tööiga.
6. Optimaalne laudakliima, mis soodustab looma tervist ja seega tõstab tootlikkust.
7. Laudatöötaja töö- ja elamistingimuste parendamine ning müra vabanemine.
8. Üksikkorstnaga õhustus lasub soodsalt lahendada laudakliimat ka tiheda paigutusega laudas. Eriti kõrvaldab see õhustamisviis paljudes laudades tavaliselt esineva kõrge niiskuse. Nii paigutab SDV ajakiri. Koostööst kujunenud Udestedti hiigelseade on oma laia huviarutusega viinud üksikkorstnaga õhustussüsteemi leviku tubli sammu edasi.

Prof. LEO JÜRGENSON

ARUANDED ja VALMISED AMETIÜHINGUS

TEADUSKONDADE AMETIÜHINGU ÜLI-ÕPILASBÜROOD

(Esimesena märgitud esimees, tema järel aseesimees ja laekur.)

Energeetikateaduskond: Valeri Kiviselg AM-77, Toomas Oispuu AV-31, Nataša Vorobjova AV-38.

Automaatikateaduskond: Tiit Varang LA-31, Alar-Ahto Smirnov LA-51, Erik Reinaru LR-37.

Mehaanikateaduskond: Valdo Roos MP-71, Tiit Laur MM-32, Svetlana Gromova, masinaelementide kateeder V-309.

Keemiateaduskond: Pille Pulk KÜ-31, Ludmilla Lipp KÜ-71, Mare Kuk KÜ-11.

Ehitusteaduskond: Urmas Mägi EE-52, Aare Orgna EE-11, Tiivi Tamberg EE-72.

Majandusteaduskond: Kai Regi TI-31, Veiko Kasemägi TP-71, Raili Hanniotti TR-31.

ÕPPEJÕUDE JA TEENISTUJATE A/O BÜROOD

(Taas esimesena esimees, aseesimees ja laekur.)

Ühiskonnateaduste teaduskond: Kaie Kerem, poliitökonoomia kat. VI-228; Aasa Helbe, NLKP ajaloo kat. III-209; Aili Tiik, filosoofia kat. III-210.

Üldteoreetiliste õppeainete teaduskond: Aleksei Gavrilov, füüsika kat. II-121; Villem Bender, füüsika kat. II-114; Vilma Rjadnev, teoreetilise mehaanika kat. V-311.

Energeetikateaduskond: Arvi Poobus, soojusenergeetika TU

labor VII-213; Otto Grossmān, elektrisüsteemide kat. IX-231; Irina Nurste, elektriamite kat. IX-214.

Automaatikateaduskond: Ülo Rätsep, raadiotehnika kat. II-414; Guido Leibur, raadiotehnika kat. II-406; Helin Kivimägi, automaatika kat. II-314.

Mehaanikateaduskond: Rein Lees, masinaelementide kat. V-308; Toivo Pappel, masinaelementide kat. V-308; Reet Mihkli, masinaelementide kat. V-309.

Keemiateaduskond: Endla Lipre, toiduainete tehnoloogia kat. IV-304, aseesimehed Mihkel Mandel, toiduainete tehnoloogia kat. IV-309 ja Aadu Silalajõe, puidutöötlemise kat. Marja 9; laekur Helgi Veskimäe, mineraalväetiste ja söötade probleemilabor IV-119.

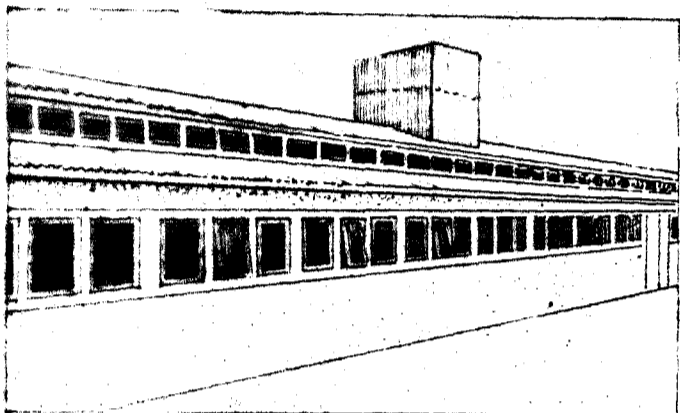
Ehitusteaduskond: Endel Kask, hüdraulika labor III-107; Anatoli Lavrov, ehituskonstruktioonide kat. III-217; Tiina Hallang, ehituskonstruktioonide kat. III-120.

Majandusteaduskond: Aare Vooglaid, infoteaduse kat. VI-207, 209; Tiit Randla, tootmise ökonoomika ja organiseerimise kat. VI-208; Milvi Eslon, statistika kat. VI-231.

Kohtla-Järve üldtehniline teaduskond Narva mnt. 35: Jüri Tammemägi, tuba 111; aseesimehed Jüri Einpaul, tuba 119, Jana Fridman KR-19; laekur Ellen Pupp, tuba 203.

Teenistujad: Mare-Anne Laane, võõrkeelte kat. I-212; Jüri Grigorjev, TUS III-104; Asta Vau, õppeosakond IV-107.

Tootmis-majandustöötajad: Inna Pärn, töökaitse osakond Akadeemia tee 7-117; Viktor Madis, sõjaline kat. Filtri tee 5-12; Marika Kameneva, varustusosakond Akadeemia tee 7-102.

* EÜE-88 LOOV. KESKSTAABI PRESII-KONVERENTS *

* KOHALIKUD KIREED *

Komandöri Keskkomitee I korruuse saali kogunesid 23. oktoobri maleva keskstaabi kutsele ajakirjanikud, et kõige autoriteetsemast allikast kokkuvõtlikult kuulda, kuidas kulges 19. EÜE-suvi. Kohtumisele olid tulnud kõik staabi liikmed: komandör MADIS KALLION, komissar MART RAIK, peainseener MARGUS LEIVO, komandöri asetähta INDRK ILO-METS, peaarst RIIVO KOTKAS, interkomissar UKU TUUL, ajalehe «Noorte Hääl» Eesti Ühispäevalehe ehitusmaleva toimetaja REIN LANG, õhustustehnikainsener VÄINO NO-

RIT, kogemusterikas konsultant ÜLO LANGEL.

Ära märgiti järgmist.

Keskstaabi arvates on ÜLE-MINEK ÜLELIIDULISELE KOMPLEKTEERIMISÜSTEE-MILE (kõrgkoolide kaupa malevasse) ENSV-s vähemalt esialgu võimatu. Sellisel kombel komplekteerimine ainult näib lihtne. EÜE juhtkonna seisukoht on praegu selline: 60 protsenti rühmast pärineb ühest kõrgkoolist, pluss komandör ja komissar samast koolist. Nii-sugune nõue pandi maha septembri lõpus toimunud Kõrg-

ja Keskerihariduse Ministeeriumi nõupidamisel, kus olid kohal esindajad kõigist kõrgkoolidest.

KOMISSARTEENISTUSE tegevus suundub edaspidigi sellele, et vabal ajal teha midagi kasulikku: abi andmine nendele majandusõikudele, mis riigi poolt suhteliselt vähem varustatud või varustamata (lastekodud, kohaliku tähtsusega mälestusmärgid). Tänavu selline hea ettevõtlikkus rühmade hulgas tooni andiski. Peale selle kanti kõikvõimalikesse fondidesse üle 40 tuhande rubla laupäevakute tulused.

Hinnang taidlusele anti Tartu malevakonverentsil tudengite endi poolt. Hea ja õige hinnang, kinnitas Mart Raik.

On tõusnud päevakorda komissari roll rühmas üldse. Oli hulk rühmi, kus komandör ja meister tuguvad, komissari rida aga nõrgem. Suve jooksul võivad tekkida uued ja paremad komissarikandidaadid. Sel aastal oli komissarideks siiski liiga suur hulk mehi, kes midagi ei teinud.

Väljapääse, esialgu idee staadiumis, pakuti niisuguseid: võiks ühendada komandöri ja komissari ameti; samuti on mõeldav, et komissari valib rühma ise esimese töönädala lõpuks.

INSENERIREA poolelt oli Margus Leivol uhke teatada küll: ehitus-montaažitööde maht tuli nii suur kui ei kunagi varem — 6,528 miljonit rubla. (Teadmiseks lugejale. Väga põhjalik arvuline kokkuvõte ja rühmade pingeread ilmusid «Noorte Hääl» EÜE-s» 20. oktoobri numbris. Seepärast siinkohal rohkem numbreid ette ei tule.) Üleliidulise ehitusmaleva (kelle väike osa EÜE on) tööde maht on poolteist miljardit rubla. Nii suure arvu juures taandub peaaegu kõik EÜE-ga seotu vaid kohalikele kiredele. Piisake meres, kui mitte veelgi vähem.

Ühelt poolt on see 6,5 miljonit muidugi hea, kuid teisalt on mahtu raske edaspidi suurendada, sest vabade tudengite hulk on peaaegu am-

mendatud. Nüüd tuleb mõtlema hakata tööde nomenklatuuri suurendamisele. Näiteks on enustatud, et mõne aasta pärast tekib Eesti maaehituses olukord, kus laudad (praegune põhiehitustöö) on valmis. Ka on tulemas betoneerimismasinad, nii et rühmatäit tudengid pole segu viskama enam vaja. Kelle järele aga vajadus tõuseb, on müürsepad, puusepad, keevitajad, viimistlejad, ja need kõik väljaõppinud meistritena! Tänavu kevadel troppijate kursused juba teoks said, aga kuidas korraldada malevat ettevalmistav tegevus nii, et kevadine sessituhinas tudeng tunneks huvi nimetatud ehituserialaste lisakursuste vastu? See on praegu veel vastuseta küsimus.

Üle hulga aja oli EÜE-s õnnetusjuhtum, mis lõppes ühe malevlase surmaga. Arvat, et OHUTUSTEHNICA materjale ei tule aga enam suurendada, vaid vastupidi, vähendada, kuid märksa tõhusamalt nõuda nende tundmist ja täitmist. Saja-leheküljelise OT nõuete kogumiku paneb üliõpilane lugemata käest, paarkümmend olulist lehekülge aga loeks kindlasti läbi.

ARSTITEENISTUSE suvi läks korda tänu headele ilmadele. Traumasid oli vähe. Plaanis on välja anda infobülletään rühmaarstidele. On küsitud, kas meditsiinilisi rühmi ka EÜE koosseisu tuleb. Ei ole mõtet, sest arstitudengid, kes minna tahab, läheb haiglasse tööle niikuini, vägisi aga rühma haiglasse komplekteerida küll ei saa.

INTER- JA VÄLISRÜHMAD probleemid on endised. On olnud juhtumeid, kus välitudengid polnud rahul vastuvõtva rühma töökorraldusega. Teada aga on, et vastuvõtvasse rühmadesse sinne tudeng eriti minna ei taha; sinna jõutakse kas meelitamise või sundimise teel. Kellele meeldib suvi linnas!

Plussina läks tänavune suvi kirja TRÜ esimesele rühmale Jugoslaavias.

Vana on ka PÄEVIKU täit-

mise probleem. Kui kätte võtta ja selle juures pisut mõelda, peaks komandör päevikuga ühele poole jõudma paari-kolme tunniga. Keskstaap aga ootab nädalaid.

MALEVALEHT. Sisuliselt heideti Tartu malevakonverentsil ette, et see on kas käskiv, noomiv või tõrelev keskstaabi häälekandja, malevlaste häält aga ei ole. Rein Lang võttis selle konstanteeringu teadmiseks, kuid lisas, et ta ei näe selles ka midagi halba. Sest see hääl, mis malevarühmadest kohale jõuabki, on nn. paroolinformatsoon, mis võib vaimukas olla ainult sellele rühmale endale.

Ka arvas Rein Lang, et suvistes lehtedes antud lubadused püütakse järelejäädud numbrites täita.

Tehniliselt küljelt on teada meie vabariigi trükiteaduse tagasihoidlikud võimalused töökatte nappuse tõttu. Siit ka asjaolu, et EKP Keskkomitee Kirjastuse trükikoda, kus malevalehte tehakse, pole põrmugi huvitatud nii väikesest ja kasu mittetoova lehekese trükkimisest.

Indrek Ilomets tõstatas probleemi, et mõnesid rühmi, näiteks saartel, KONTROLLITAKSE lausa hüsteeriliselt, samas aga Valgas või Kohtla-Järvel pole suve jooksul kedagi näha. Kes on need ühesuunalised kontrollijad? Vähendada!

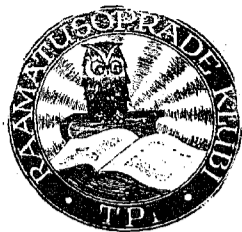
Ongi oluline üldjoontes kirjas. EÜE-teemat aga suvise leegitsemiseni tuha alla jätta ei tahaks. Kõigi kirjatükid, muudaruamused, joonistused vms. on oodatud kõrgkooliajalehtede toimetustes, kust need siis iga tudengi, potentsiaalse malevlaseeni võimenduvad.

A Malevaleht. pisut mõtik.

Alar Mäe foto.

URMI REINDE

KUNSTI IMET EI SÜNDINUD

Hooaja avaõhtule oli raamatuklubi palunud külalisteks kolm muusat, et nende abiga pilku heita vähetuntud, ent ometi andeka eesti kirjaniku Karl Ristikivi saatusele ja loomingule.

Kirjandusloolase jagan Oskar Kruus oma teadmisi K. Ristikivi romaanidest, näidates neis peituvat analüütilise eluvaatluse, psühholoogilise sisenduse ja sõnastusliku meisterlikkuse sünteesi. Pikemalt peatus ta huvitava novellikogul «Sigtuna väravad».

Tallinnas koolis käies elas K. Ristikivi pikemat aega Keeride töölisperekonnas. Kirjaniku nooruskaaslane Richard Keer tõi oma mälestustest esile nii mõnegi olulise seose kirjaniku saatuse ja loomingus.

Ohtu emotsionaalseks tipuks oli vanemuislase Tõnu Tepandi ja Mall Sillandi sügava kunsttunnetusega esitatud laulu- ja luulepõimik kirjaniku enese- ja ajastuanalüüsi andvast luulekogust «Inimese teekond»:

«...Nõnda ma istun ja tõesti ei tea, vanduda ennast või saatust. Ärge vaid õelge, et nõnda on hea, nõnda on elu... Sest teie ei tea, ei tunne mu isamaatust.»

ERNA TOOMARU

Kas OLAV NEULANDI paljulubav nimi või määratu suur huvi «Tallinnfilmi» vastu, aga fakt on see, et «Corridat» uudistama tulnud vaatajad ei mahtunud toolidele, lisaks tuli võtta ka trepiastmed. Ohust oli tunda, et oodatakse tõsist kunstielamust, tulemus aga...

Jaa, tulemus jäi oodatust keisemaks. On ju Teet Kallase samanimeline romaan tuntud ja seepärast probleemeid ja sündmused teada. (Meeenutuseks — «Corrida» pälvits 1979. aasta vabariiklikul romaanivõistlusel II auhinna, kusjuures I auhinna välja ei antud.) Mida siis pakkus O. Neuland seekord? Rida kauneid kaadreid (Rita Raave) suurte sügavtõsiste ja mõtlike silmadega. Kummaline küll, aga eelkõige jäid filmist meelde just suure plaanis hajevil näod. Pidi see kujutama sügavat sisemist pinget ja peent psühholoogiat? Ilmselt küll. Kahjuks jäi vähemalt Rita Raave mäng ses suhtes väheveenvaks. Ta oli küll pidevalt ekraanil ja silmale meeldiv vaadata, aga selle olemise taga haigutas tühjus, palju jäi lõpuni ütlemata, omavahelised suhted välja toomata.

Õnnestunum oli Rein Areni Osvald Rass. Tema tegemistest ja rahmeldamistest võis aru saada ja tundeirvendused ei

jäänud ainult hetkeliseks pinnavirvenduseks, tema oli ainus. maine kuju kesksest kolmikust, teised justkui hõljusid pidevalt oma kinnises maailmas. Igatahes esimese vaatamise järel tundub, et nõrk oli nii stsenaarium kui ka režissöör töö.

Ometi on «Corridas» midagi väga köitvat, huvitavat, ja see on Arvo Iho silmadega nähtud maailm. Kaamera jälgib tege-lasi, õhtust merd, vana talu romantikahõngulisi urkaid-kolkaid. On toredaid leide ja põnevaid rakursse. Paelub valguse-varju mäng vana tare stseenides ja hilisõhtusel mererannal. Arvo Iho operaatoritöö on tõesti meisterlik; temalt võib ilmselt palju häid üllatusi oodata.

Peatuda tahaks ka kunstnikutöö (Heiki Halla). On efektseid kostüüme ja kübaraid ning muidugi lausa tänapäeva inimese silma ja südant paitavat retrot: arhailine saar kiviaia ja õlgkatuselise tarega, sees hulganisti ülipoppi kribu-krabu. Tundub, et interjäär on kohati liiga maalline, korralik ja ilus, aga pilgule nauditava mulje jätab ta siiski.

Kordalainuks võib lugeda filmi muusikalist kujundust (heli-looja Sven Grünberg). Kohati

toetas heli pilti ja pakkus head kuulamist, kohati aga kadus pildirea varju ja jättis arvamuse, et heli polegi — nii loomulik ja tihedalt seotud oli see filmi tegevustikuga. Sellist filmivälisist edu aga, nagu sai osaks Sven Grünbergi eelmisele ekraanimuusikale «Hukkunud alpinisti» hotellis», ennustada siiski ei julge.

Mis puutub filmi montaaži, siis torkas silma väga järsk üleminek ühelt kaadrit teisele, eriti seal, kus tegelastekes pullid. Nad olid nii äkki kaadris, et jäi arusaamatuks, kust ja miks nad välja ilmusid. Kui ootamatuse efekt oligi ette nähtud, siis ei ole ometi loogiline, et tegelased märkavad loomi alles siis, kui loomad midagi lühkuma hakkavad v i kui nad on päris tegelaste kõrval. Pull ei ole mitte liblikas, et ta hääletult kohale hõljub.

Niisiis, «Corrida» on vaataja-teni jõudnud, esimene mulje selgipenenud, oodatud kunsti ime aga sündimata jäänud. Ja sellest on kahju.

ANNE-MAI MIRMA

Fotol: «Corrida» loomingulise kollektiivist jõudis filmiklubilastega kohtumisele ainult Sven Grünberg (pildil). Aitäh talle sisuka esinemise eest! Vestlust juhtis klubi aktivist Jaan Paavle.

LEO SAARE foto.

«KULJUS» REISIMAS

LEENAGA

TEISEL POOL POLAARJOONT

Möödunud päikeseküllane suvi oli mõneti erisugune. Nooremad ansambli liikmed võibolla ei oskagi midagi erilist öelda, suvi nagu suvi ikka. Kui aga pöörduda staažikamate poole, kõlaks vastus nagu ühest suust — see suvi oli VABA suvi. See tähendab, et rahvas ei tulnud kordagi kokku selleks, et kuskil staadionil või väljakul harjutada eelseisva peo kava või anda mõni kontsert — nii nagu on olnud juba mitu aastat järjest. Kuljuslased puhkasid kogu suve, paljud töötasid EÜE-s.

Suvepuhkus oli aga nagu vaikus enne tormi. 1. septembril läksid tantsutreeningud täie hooga käima. Oh seda põnevust, kui ansambli ballettmeister Ülo Luht teatas: meid ootab ees neli kontsertreisi väljapoole vabariiki. Pandi paika, kes kuhu sõidab, ning koostati tihe treeningute plaan.

Üks neljast esinemispaigast oli Murmanski oblast, kuhu meid lähetati komsomoli agitbrigaadi koosseisus. «Murmanski pundile» (nii hakati meid kutsuma) määrati stardiks 20. september.

Määratud päeva hommikul sai Tallinna lennujaamas kokku meie 15-liikmeline agitbrigaad, kuhu kuulus 9 kuljuslast. Kõjujääjad palusid tuua Põh-jast kaasa jääkaru ja soovisid lustakaid seiklusi teisel pool polaarjoont.

Murmanskisse jõudsimest pärast 5-tunnist õhusõitu. Lennukist väljudes võttis meid vastu päikesepaisteline, jahedavõitu ilm. Umberringi kuldkollane sügis. Kuhu ka ei vaadanud, igal pool ümarad mäetippud hõreda metsaga. Teekond lennujaamast

linna oli meelikõitev ekskursioon, kus igaüks meist lausa neelas kohaliku looduse võlusid. Murmanskis olime ainult mõned tunnid, aga sellest piisas, et anda kontsert.

Programm nägi ette sõidu Kovdori. Meid ootas ees väike, kuid noor kaevurite linn. Linnalähedal on lahtised karjäärid ja maa-alused kaevandused. Samas on ka magnetiidi, flogobiidi ja fermakuliidi rikastusvabrikud. Toimusid mitmed huvitavad ekskursioonid tehastesse ja karjääridesse. Julgemad ja tugevamad (naisterahvad) lubati isegi maa alla. Suur elamus! Karjäärides töötasid 70-tonnised «Belašid», mille kabiini katusele mahtus terve meie grupp ja ruumi jäi ülegi.

Uhtekokku andsime Kovdoris 4 kontserti. Eriti meeldisid publikule «Härja tants» ja «Mulgi polka». Need võeti vastu naerul sui ja tormilise aplausiga. Tähelepanu kõiitis ka «Vene tervitustants».

Järgmiseks esinemiskohaks oli Apatitõ. Sõitsime õhtusel teel nägime ära Põhjamaa ühe kaunima loodusnähtuse — virmalised. Taevas oli täis salapäraselt pidevalt muutuvat valgust. Vaatepilt jättis sügava mulje. Apatitõs avanes kaunis pilt Hibiinidele, mis olid linnale küllalt lähedal. Selles linnas suurenes meie esinemiste arv 2 kontserdi võrra.

Viimaseks sihtpunktiks, kus meil tuli rahva ette astuda, oli Monzegorsk. Meie ees rullus lahti imekena maastik. Ikka mäed ja järved vaheldumisi. Üldse asus linn kenas kohas järvede keskel. Andsime kaks kontserti. Esinemised läksid menukalt ja pealtvaatajaid oli seal kõige rohkem.

Kui lennuk stardirajalt õhku tõusis ja nina koodu poole keeras, libises kõigil pilk alla la-

medatele mäeharjadele ja väikestele järvesilmadele. Ei olnud enam kuldset sügist; puud paljad, kõledus. Kuid hinges oli rõõm, sest reis läks korda. Ka jääkaru tõime kaasa.

REIN KIVIMÄE, LR-71

RIIAS

«Kuljus» kutsuti Riiga rahvatantsudiskole. Tänu meie üliõpilasklubile sai see reis meie nooremale segarühmale võimalikuks.

Kuulda võtnud Ülo Luhti viimased nõuanded ja «Kuljuse» «vanade» naljatleval, hüvastijätu, seadsime end rongis mugavalt sisse. Laupäeva hommikul nägime vaguni aknast, et meid juba oodatakse. Kui RPI ühiselamu sööklaesse hommikueinele jõudsimel, võttis meid vastu särtsakas muusika, helises kannel, kärtsus akordion. Seal muusitseeris Aravete külakapell.

Õhtul kell kaheksa algas kontsert. Publik ootas põnevusega. Alustuseks esitasime süüdi eesti tantsudest, et luua ettekujutus meie tantsude ja tantsijate omapäras. Ilu ja sitkust tantsulõnga põimisid neidude tantsud. Aga kui poisid tegid tantsu piibumeistritest, rappus põrand ja publiku hulgas lõi nii mõnigi nägu rõõmsale muigele. Naabrimehed nägid, kui vahvad poisid meil on! Kava lõpetasime «Tuljakuga». Tugev aplaus!

Jätkus laupäevaõhtu diskoga. Üle saali mühav rütmide ja det-sibellide maru kutsus tantsupõrandale. Diskoteegist kõlas mootorsete rütmide kõrval ka meeldivaid muusikapalu.

Järgmisel päeval enne ärasõitu mõtlesime: kui tore, et reisisida saime!

MIKKEL SAIA, KA-91

Oieti oli see viimane hetk enne Leena ärasõitu Tallinnast. Küsisin, mis muljed viib ta endaga kaasa kodulinna Vladivostokki ja oma instituuti, Kaug-Ida Polütehnilisse Instituuti.

Leena: «Hästi palju ja hästi kirevaid muljeid. Instituudi ajalehele saan nendest kindlasti päris pika artikli.»

Väga huvitav oli tutvuda teie tudengite eluga pärast loenguid. Minu jaoks olid eriti põnevad teie laulukoorid, eestlaste laululembesus. Meil stimuleeritakse stipendiumilisaga ja konkurentsivaba ühiselamukohtadega neid, kes instituudi kooris laulma soostuvad. Teil aga suisa konkurss laulma pääsemiseks... Väga meeldis teie taidlejate maja. Tore oli vastuvõtt «Tallinna Polütehniku» toimetuses ja üliõpilasklubis.»

Omalt poolt mõtlen vahele: teisiti ei saanudki see olla. Mäletan veel nii hästi südamlikku vastuvõttu, mis sai osaks meie pressiklubi liikmetele mõõ-

dunudtalvises Vladivostokis. Sellest ajast Leenat tunnengi. Talvel oli ta Vladivostokis meile heaks teejuhiks.

Leena: «Teie vanalinnas kõndides võib ennast täiesti unustada. Terve linnajagu nagu muinasjutust võetud! Iidsed kitsad tänavad, päevinäinud linnamüürid — minu jaoks kõik kokku nagu imemaailm. Kui toredasti on ära kasutatud keldrid, võlvkõigud! Odsad istumiskohad, kohvikud. Vladivostoklane võib kadedust tunda. Kolm septembripäeva, mis Tallinnas veetsin, olid küll päikesepaistelised ja soojad. Aga meie Primorje kuldsetest sügistest kaunimast siiski ei ole. Teinekord tulete meile just sügisel, siis veendute ise... Meil on praegu merevesi 20° piires. Tulge kindlasti külla!»

Aga nüüd oli aeg lahkuda. Sai läbi Kaug-Ida PI ajalehe kaastöölise LEENA KARASJOVA põgus tutvumine Tallinna ja TPI-ga. See oli meie teine kohtumine naerusuise kolleegi Leenaga.

Kohtumiseni Vladivostokis!

ILMI EINMAA, KÜ-71

● Viimaseid hetki enne ärasõitu. Paremal Jelena Karasjova, vasakul kirjutise autor.

Oppeprorektor prof. B. Tamm on vastuvõtukomisjoni (VVK) tegevusperioodi esimese koosoleku avasõnas sageli tonitanud, et 166d VVK-s ei tohiks võtta kui trahviroodu määrämist, aga mitte ka kui puhkekodus viibimist. Tänu dekaanide hoolikale kaadri valikule on VVK-s iga aastaga üha kiiremini tekkinud üksmeelne, töökas ja sõbralik kollektiiv. Üpris vähe leidub neid, kes VVK-st n.-ö. vabalt läbi jalutavad või hoopiski ilmumata jäävad.

Ka tänavune VVK väärivad kiidusõnu. Kui enamik töötajast puhkas, kasutades selle aasta kauni suve päikeselisi päevi, töötati VVK-s hommikust õhtuni sõbraliku huumori ja hea tujuuga. Ei vaadanud tööpäeva lõpul etteheitvalt kella poole ka arvutuskeskuse pere, kui VVK-l veel lisateavet vaja läks.

Lisaks rektori käskkirjaga VVK-see määratuile vajab komisjon oma tegevuses abi TPI mitmesugustelt allüksustelt. Kunstnikud valmistavad hulgaliselt VVK näitliku teabe mater-

jale, vormistamisbüroo ja kirjastusgrupp koos trükikojaga on andnud VVK-le rohelise tee vajaliku info jm. kirjastamisel. «Tallinna Polütehniku» toimetuse koostab ajalehe eriväljaandeid, tutvustamaks tulevastele üliõpilaskandidaatidele õppimisvõimalusi TPI-s.

Tänavuse vastuvõtukomisjoni töö lõpetati 22. oktoobril taidlejate majas laiendatud koosolekul. Kutsutud olid tublimad töötajad ja abilisid. Koosoleku avas prof. B. Tamm, kes oma sõnavõtu lõpetas rektori käskkirja ettelugemisega, milles avaldati kiitust VVK töötajale. Kahjuks ei võimalda käskkirja maht siinkohal kõigi kiitust väärivate esile tõstmist. Ka koosolekust osavõtjate nimekirja koostamisel oli VVK raskustes — kutsesid väärinuks tunduvalt suurem hulk töötajaid, kui kutsuda oli võimalik.

VASTUVÕTUKOMISJON LÕPETAS

Vastuvõtukomisjon tänab kõiki, kes koosolekuks aega leidsid. Eriti tahame tänada kõiki sõnavõtjaid: prof. B. Tamme, dekaane, prodekaane, eksamikomisjonide esimehi, eksameid organiseeriva komisjoni esimeest, arvutuskeskuse ja automaatikateaduskonna esindajaid. Huvitavad ja päevakohased sõnavõttud ja ettekanded löid viimasele koosolekule vajaliku meeleeolu.

Kõigi koosolekust osavõtjate ühisel soovil ütleme tänusõnu vastutavale sekretärile Jüri Vanaveskile, kes väärivad kiitust mitte üksnes VVK töö eeskujuliku organiseerimise eest, vaid ka kui viimase koosoleku ettevalmistaja ning läbiviija.

VASTUVÕTUKOMISJON

Vastuvõtt on väga tõsine tegevus. Selles ammu paikapandud tões polnud põhjust kahelda ka tänavuse vastuvõtuhooja lõpetamise koosolekul taidlejate majas. Aga tõsiseimadki tegevused laabuvad sageli tänu soojale sõnale, naljalegi. Nii ka raske vastuvõttöö. Koosoleku külalistena saime piisava ettekujutuse sellest, kui naljakad (loe: nalja armastavad ja huumorist aru saavad inimesed) kokku olid tulnud ja et... ju vist seepärast igasugune ja TPI-le elutähtis väga tõsine üritus hästi korda on läinudki.

Arvame, et eelnevast vastuvõtukomisjoni allkirjaga loost on kiiduväärsete seast puudu üks nimi: Kulla Võrno — kuigi temast VVK lõpukoosolekul nii soojalt kõneldi. Esmaspäeval ütles Kulla Võrno toimetuse tules: «Mina lihtsalt teen oma tööd ja saan selle eest palka. Mind ei tule kiita. Teisi jah, küll — nemad ju teevad VVK-d oma põhitöö kõrvalt...»

Võib-olla on tal õigus. Meie ajakirjanikumeel aga ütles, et Kulla Võrno nimi peaks siinkohal kirjas olema. Mõeldud reede koosolekult saime oma arvamisega vaieldamatu kinnituse. Hinge jäi eesti keele eksamikomisjoni esimehe Elsa Tõnismani arutlus sisseastumiskirjandite teema ja sisu, üliõpilaskandidaatide mõtte ja sõna kasutamise oskuse vahekorra üle. Tehnikakõrgkoolis pisut valus teema. Toimetuses puutume sellega peaaegu iga päev kokku. Ja on ka edaspidi meie kohus kas või natukenegi teha selleks, et hea mõte, suurepärase idee ja toekas tegu saaks ka õigeks SÕNAKS...

Vastuvõtukomisjonile: aitäh lõppkoosolekule kutsumast. «Tallinna Polütehniku» erinumbri abiturientidele, tulevase suve üliõpilaskandidaatidele ilmutavad ka sellel õppeaastal.

HILLE KARM
URMI REINDE

Õnnitleme

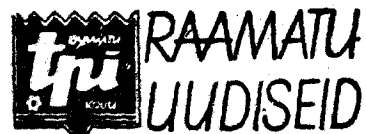
ELME PÕLDOJA

kel 1. novembril on sünnipäev

Tänavu 1. septembril täitis 10 aastat sellest, kui Elme Põldoja asus tööle TPI õppehoones Kalini 101 sööklas kokana.

Rõõmsameelse ja heatujuelse teinud ta oma paljusid kliente ka siis naerunäol, kui õnnikord põhjendamatult nurietakse, kui järjekorrad on pikad või toit enne õhtut otsa läheb.

Majandusteaduskond ja kõik need, kes Kalini 101 sööklas lõunat söövad, tänavad Elme Põldojat aastatepikkuse kohusetruu töö eest ja soovivad talle veel pikki töörohkaid aastaid meie sööklas!

1. Библиография трудов по педагогике высшей школы сотрудников лаборатории комплексного исследования высшей школы ТТУ, 1970-1980. — Тарту, 1981. — 32 с.
2. Квартини Л. Г. Научное творчество студентов / Роль н.и. работы в повышении качества подготовки специалистов. — М.: Изд-во МГУ, 1982. — 108 с.
3. Особенности подготовки дипломных специалистов в вузах Великобритании и Франции к профессиональной деятельности. — М.: НИИВШ, 1982. — 18 с. — (Экспресс-информ. / НИИ пробл. высш. школы. Сер. «Высшая и сред. спец. школа за рубежом». Вып. 5).
4. Педагогические вопросы внедрения автоматизированных обучающих систем в учебный процесс. — М.: МИСИ, 1981. — 88 с., граф.
5. Психология памяти и обучения: Сб. статей. — Харьков: Изд-во при Харьк. ун-те, 1981. — 70 с., ил. — Выблнгр. в конце статей.
6. Пути совершенствования умений и навыков самостоятельной работы студентов. — М.: НИИВШ, 1982. — 40 с. — (Обзор-информ. / НИИ пробл. высш. школы. Сер. «Обучение в высш. и сред. спец. школе», Вып. 3).

RIIDEHOIU VÕTI AINULT ÜLIÕPILASPILETI ESITAMISEL

Kolmapäeval, 29. septembril kell 10 algas spordihoones majandusteaduskonna III kursuse kehalise kasvatus tundi. Ühe õpperühma tüdrukud said spordihoone valvelaust riietusruumi võtme. Valvur lisas, et tegemist on dublikaatvõtmega, sest nädal tagasi oli originaalvõti kadunud.

Pärast ümberriietumist minid tundi, enne lukustati riietusruumi uks, võti aga jäeti valvelauda.

Staadionilt tagasi tulles avastati, et riietusruumi uks oli lahti, sisselõhkumise järgi polnud, valvur kinnitas, et vahepeal polnud keegi tema käest võtit võtnud.

Isiklike asjade ülevaatomisel leidsid tüdrukud, et kõik rahakotid olid läbi otsitud ning neist oli ära võetud kogu paberraha. Juhtum, mis polnud spordihoones kahjuks esmakordne.

Õpperühma tüdrukud kirjutasid sellest ka meie toimetu-

sele, paludes abi olukorra lahendamiseks.

12. oktoobril käisid spordihoones lugu selgitamas majandusteaduskonna parteibüroo sekretär Rooda Liias ja «Tallinna Polütehniku» korrespondent Urmi Reinde.

Kehalise kasvatus kateedri juhataja Aadu Krevald kinnitas, et kateeder on juhtunud arutanud oma koosolekul. Spordihoone riietusruumid on loodud selleks, et üliõpilased saaksid osaleda igapäevases õppetöös, käia kehalise kasvatus tundides, kuhu isiklike asju kaasa võtta on võimatu. Seega peavad spordihoone riietusruumides olema loodud kõik tingimused selleks, et üliõpilaste isiklikud asjad säiliks puutumatutena. Nende tingimuste eest vastutab instituut oma vastava allüksusega.

Korra ja üliõpilaste endi vastutustunde suurendamiseks spordihoone riietusruumist võt-

me võtmisel kehtib nüüd uus kord: võti antakse välja ainult üliõpilaspileti alusel. Ja siiski: võib-olla tasub vahel mõelda ka sellele, kas alati on ikka vaja kehalise kasvatus tundi minnes kaasa võtta suuremat summat raha...

Enamus meie instituudi kollektiivi liikmeid on tublid ja ausad inimesed, kes oma tööga püüavad igati ülal hoida TPI head nime. Samas on selge, et juhtum(id) spordihoones ei tee meie kõrgkoolile au. Tähendab, meie hulgas on inimesi, kes suhtuvad meie kollektiivi täiesti ükskõiksel, veelgi enam — on meile häbiks. Need inimesed, olgu neid kui tahes vähe, on meie keskel — allasutustes, õpperühmades. Kas mitte meie eneste, ausate ja töökate mõnikord liiga leebest suhtumisest TPI nime määrijate vastu pole saanud hoogu nende tegevus, mis väärivad ainult hukkamõistu?

Veel üks näide.

18. oktoobril ajavahemikus kella 16-18-ni võeti III korpuse IV korruse koridori niis. olevast näitõppevahendite stendist ära joonised. Kruid kruviti lahti, klaas tõsteti eest, joonised rebiti aluse küljest lahti. Osa neist joonistest olid originaalid, mis õppetöös paljudele vajalikud.

Vähe usutav, et keegi maha-rebijaid nende tegevuses ei näinud, mõõdujaid nii päevases kellaajal ju ikka oli. Ükskõiksus, Vähe usutav ka, et joonised tagasi tuuakse. Fotograaf Sven Arbet tegi graafika kateedri õppejõudude palvel pildi tühjast stendist, millest joonistega täidetult oleks pidanud abi saama sajad tudengid. Nii et taas mure: meie hulgas liigub neid, kes on täiesti ükskõiksed kaasinimeste ja kogu TPI käekäigu suhtes...

TP toimetus

ÜLIÕPILASED TEADUSTÖÖLE!

Algus 1. lk.

koosnevad komisjonid, kes vaatavad läbi ja hindavad oma kateedri poolt väljakuulutatud teemadele kirjutatud konkursitööd. Ettepanekud tööde premeerimiseks esitavad alakomisjonid konkursi peakomisjonile.

Parimate tööde premeerimiseks on ette nähtud järgmised rahalised preemiad:

10 esimest preemiat à 30 rubl., 10 teist preemiat à 20 rubl., 10 kolmandat preemiat à 15 rubl.

Rahalised preemiad makstakse välja ainult päevaste teaduskondade üliõpilastele, õhtuse või kaugõppe teaduskonna üliõpilasi premeeritakse mälestusemetega.

Peakomisjonil on õigus vastava tasemega tööde puudumisel jätta osa preemiad välja andmata või ettenähtud summa ulatuses preemiad ümber jagada.

Lisaks premeeritud töödele on hindamiskomisjonil õigus esitada paremad tööd aramärkimiseks TPI rektori käskkirjas. Auhinnatud ja aramärkitud tööd võetakse kateedrite poolt ühe komponendina arvesse üliõpilaste õppeadukuse hindamisel antud semestril. Lisaks sellele saavad premeeritud tööde autorid UTU arvestusse 0,1 punkti, aramärkitud tööde autorid 0,05 punkti. Saadud punktid liidetakse õppeaasta keskmisel hindele.

KONKURSITÖÖDE TEMAATIKA

FÜÜSIKA.

1. Entropia termodünaamikas ja statistilises füüsikas. Konsultant: dots. V. Maasik.

2. Termoelekter ja selle rakendus. Konsultant: v.-õp. V. Bender.

3. Luminesents teaduses ja tehnikas. Konsultant: v.-õp. A. Mere.

4. Elementaarosakeste vastasmõjud. Konsultandid: dots. R.-K. Loide, ass. P. Suurvarik.

TUGEVSÕPETUS.

1. Tugevsõpetuse ajaloo suuruskuju. Konsultandid: dots. U. Raukas, dots. A. Jürgenson.

2. Spetsiaalravutusmeetodite kirjeldus (teema kooskõlastada konsultandiga). Konsultandid: dots. L. Poverus, dots. R. Eek.

3. Tasandpinguse eksperimentaalsed meetodid. Konsultandid: dots. V. Kompus, v.-õp. L. Ruga.

4. Elastsusteooria arandülesanded ja plaadi arvutusmeetodid. Konsultandid: prof. J. Metsaveer, dots. A. Lahe.

GRAAFIKA

1. «Viviani joon». Konsultant: v.-õp. E. Vallas.

2. Ristdiameetrilise teljestiku konstruktioone. Konsultant: ass. U. Taklaja.

3. Mõõtmisprobleeme ristaksonomeetrias. Konsultant: v.-õp. A. Talvik.

4. Paralleelaksonomeetria põhitõed. Konsultant: dots. E. Koger-mann.

MATEMAATIKA.

1. L. Euler — 18. sajandi matemaatika suurkuju. Konsultant: v.-õp. P. Puusepp.

2. Parimad lähendpolünoomid. Konsultant: v.-õp. E. Ruus-tal.

3. Besseli funktsioonid. Konsultant: dots. F. Viich-mann.

4. Omaväärtusülesanded ja nende rakendused. Konsultant: dots. A. Kivinnuk.

TEOREETILINE MEHAANIKA.

1. Gütoskoopide teooria ja selle kasutamine tehnikas. Konsultant: v.-õp. G. Arjasov.

2. Liikumine juhuslike jõudude mõjul. Konsultant: v.-õp. B. Jasulovitš.

3. Relativistliku mehaanika põhitõed. Konsultant: dots. T. Liiva.

4. Leonhard Euleri teaduslik pärand klassikalises mehaanikas. Konsultant: dots. H. Relvik.

KEEMIA

1. Maht- ja kaalanalüüsi osat analüüs. Konsultandid: dots. H. Vil-bok, dots. L. Pets.

2. Keemilise tasakaalu muutumine looduses

a) atmosfääris

b) vees

c) toitainetes

Konsultandid: dots. H. Hõd-erjäär, dots. R. Ott, dots. K. Heip.

3. Metallide elektrokeemiline korrosioon ja elektrokeemilised korrosioonitõrje meetodid.

Konsultandid: dots. V. Kal-last, dots. E. Tallmets.

4. Alifaatse ja aromaatsed ühendite ioon- ja radikaalreaktsioonide mehhanism.

Konsultandid: prof. kt. L. Mölder, dots. H. Silland, dots. E. Piltroja, dots. M. Mikkal, v.-õp. A. Viikna.

KES KAOTAS?

Leitud naiste käekell. Küsida III-210 ühiskonnateaduste kabineti-st.

Avaldame kaastunnet Sulle, kallid Arvo, ema VIRVE KOHVERI surma puhul.

«Kuljus»